

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets hovedindhold

Lovforslaget giver i videre omfang end i dag kommunalbestyrelser og regionsråd adgang til inden for de rammer, der udstikkes i lovforslaget, at anvende fast ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre. Formålet med lovforslaget er at give kommunalbestyrelser og regionsråd en bredere adgang til supplerende finansiering af de opgaver, kommuner og regioner i forvejen varetager, når dette sker under hensyntagen til den neutralitet og saglighed, der bør gælde for kommuners og regioners opgavevaretagelse.

Med lovforslaget får kommuner og regioner adgang til at bruge fast ejendom og løsøre, der anvendes til løsningen af såkaldte fakultative opgaver, til reklamering for andre. Fakultative opgaver er opgaver, som kommunalbestyrelsen henholdsvis regionsrådet kan varetage, men ikke er forpligtet til at varetage.

Fast ejendom og løsøre, som overvejende anvendes med henblik på løsningen af opgaver, som kommunalbestyrelsen henholdsvis regionsrådet er forpligtet til at varetage (obligatoriske opgaver), herunder afgørelsessager, kan således ikke anvendes til brug for reklamering for andre, medmindre der er tale om køretøjer, der ikke overvejende anvendes til personbefordring.

Det bemærkes, at lovforslaget alene giver kommunalbestyrelser og regionsråd en adgang til at anvende fast ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre. Lovforslaget indebærer ikke, at kommunalbestyrelser og regionsråd bliver forpligtet til at anvende denne adgang.

2. Lovforslagets baggrund og formål

2.1. Lovforslagets baggrund

Baggrunden for lovforslaget er en konkret tilsyns-sag vedrørende lovligheden af, at et kommunalt plejehjem får stillet en bus gratis til rådighed mod, at bussen til gengæld bærer reklamer. Bussen skulle anvendes til at køre plejehjemsbeboerne til forskellige fritidsaktiviteter samt tage på udflugter med beboerne.

Sagen førte til, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet ved brev af 1. juli 2005 udtalte, at den pågældende kommune ikke med hjemmel i de almindelige kommunalretlige grundsætninger om kommuners opgavevaretagelse – de såkaldte kommunalfuldmagtsregler – kunne anvende det pågældende reklamefinansierede køretøj.

Regeringen har efter drøftelse med KL og i lyset af, at en række kommuner benytter sig af reklamefinansierede busser, fundet, at der er behov for at lovliggøre den nævnte brug af reklamefinansierede køretøjer. Endvidere er privat reklamefinansiering af kommunale ydelser et område i udvikling. Regeringen foreslår derfor, at den nye lov ikke alene skal gælde for reklamefinansiering af kommunale køretøjer, men at loven skal give kommunalbestyrelser og regionsråd en bredere adgang til at reklamefinansiere deres opgaver ved brug af fast ejendom og løsøre, der anvendes i forbindelse med løsning af deres fakultative opgaver.

KL's bestyrelse har den 25. november 2005 tilsluttet sig principperne bag det foreliggende lovforslag, jf. afsnit 3.

2.2. Gældende ret

Spørgsmålet om, hvorvidt kommuner lovligt kan anvende deres faste ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre, er ikke i almindelighed reguleret i den skrevne lovgivning. Lov om offentlige veje (lovbekendtgørelse nr. 671 af 19. august 1999) indeholder dog hjemmel til, at kommunalbestyrelsen som vejmyndighed kan opkræve betaling for udstedelse af tilfaldelse til opsætning af reklamer på det til en kommunal vej hørende areal, herunder f.eks. kommunale buslæskure og informationstavler, jf. lovens § 102.

Spørgsmålet skal derudover vurderes ud fra kommunalfuldmagtsreglerne.

Det følger af kommunalfuldmagtsreglerne, at salg af reklameydelser i visse tilfælde kan betragtes som accessorisk til varetagelsen af en i øvrigt lovlig kommunal opgave. Det er således antaget, at en kommune lovligt kan sælge reklameplads i form af bandereklamer på idrætsanlæg. Baggrunden herfor er, at det